

Dializni GLASNIK

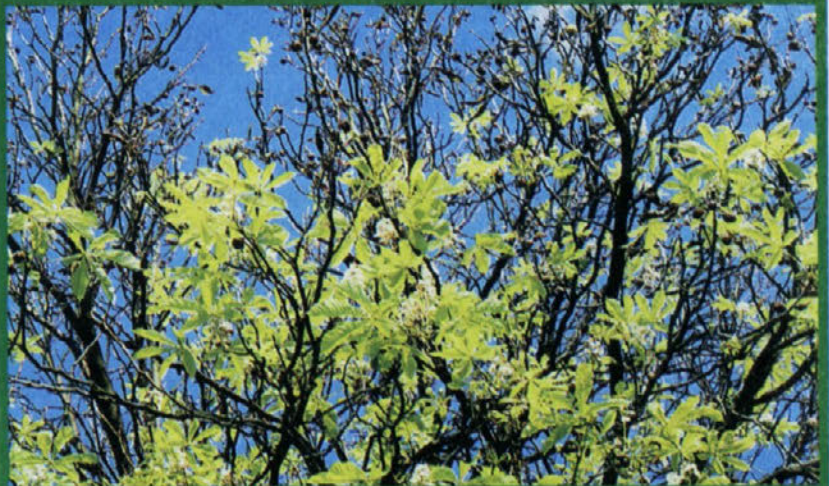
Ljubljana, oktober 1998

Vsebina:

Transplantacijska ambulanta bo v boljših prostorih	3
Katarina ima mamico in teto z "enako" ledvico	4
Rafting na Krki	6
Poletno srečanje v Čateških toplicah	7
Uspeli na razpisu	8
Ustanovljeno je društvo ledvičnih bolnikov Gorenjske	13

PROSTOR ZA POŠTNI NASLOV

SEDMA MAMICA IN OSMI OTROK

POMLAD V JESENI - Verjeli ali ne, tale posnetek je bil napravljen v začetku oktobra letos. Divji kostanj cvete, letos že drugič. Vse v naravi pa nam res še ni čisto do konca razumljivo...

V Sloveniji je že sedem žensk s transplantirano ledvico rodilo otroka. Vseh otrok, ki so jih rodile ženske s transplantirano ledvico pa je osem, ker je ena rodila že dva. Florjana Lipušček pa je sedma srečna mamica. Več na str 4

NOVICA LETA

V letošnjem letu (do 15.10.1998) je bilo v KC Ljubljana opravljenih že 40 transplantacij ledvic.

V Centru za transplantacijo ledvic KC Ljubljana se kontrolira že 200 pacientov s presajeno ledvico.

BREZ DENARJA NI NIČ

IZ FUNDACIJE ZA FINANCIRANJE INVALIDSKIH IN HUMANITARNIH ORGANIZACIJ V SLOVENIJI (FIHO) IN V ZDRUŽENJU HOBIS

Svet Fundacije je končno sprejel pravila fundacije, ki dajejo osnovo za nekaj več veljave organizacijam bolnikov pri odločanju. V zadnji fazi sprejema je tudi novi pravilnik o merilih in pogojih za uporabo sredstev FIHO, kot osnovni akt za delitev sredstev.

Po daljših razgovorih in pogajanjih v svetu FIHO, predstavnikom organizacij bolnikov ni uspelo doseči vseh ciljev, ki smo si jih postavili. Vseeno pa smo dosegli, da je bil v pravilih fundacije črtan člen, ki je določal razmerje sredstev med invalidskimi organizacijami in organizacijami s humanitarno dejavnostjo. Razmerje bo določeno v pravilniku, katerega spremembe bi v bodoče lažje dosegli. V pravila je dodatno vnesena določba o nadzornem organu nad porabo sredstev FIHO, ki ga v prejšnji Loteriji ni bilo.

V pravila oziroma v pravilnik smo predstavniki ledvičnih bolnikov skušali vnesti določbo, da bi se organizacije bolnikov posebej opredelile kot humanitarne organizacije za samopomoč ljudi s posebnimi življenjskimi potrebami v družbi in kot take tvorile ločeno skupino upravičencev - uporabnikov sredstev. S tem bi zagotovili delno samostojnost pri delitvi, predvsem pa bi imeli možnost, da bi v okviru denarja za te namene, med seboj ocenjevali kvaliteto programov, ki so primerljivi.

Predlog pravilnika vsebuje naslednjo grobo delitev sredstev (razmerje): **75% sredstev fundacije invalidskim organizacijam in 25% humanitarnim organiza-**

cijam. Pri tem pravilnik izvzema tri dobrodelne organizacije (Rdeči križ Slovenije, Gorska reševalna služba in KARITAS), ki jim namenja **10% sredstev**. Tako, da bo za preostalih **15% sredstev** kandidiralo največ organizacij, med njimi tudi **Zveza društev ledvičnih bolnikov**. Slaba stran te delitve se kaže pri večji odprtosti naše skupine za nove člane in s tem bodoča nižanja sredstev na posamezno članico.

Zato bo potrebno v Zvezi društev ledvičnih bolnikov Slovenije, predvsem pa v vseh društvih, posvetiti posebno pozornost pripravi letnih programov. Program zveze bo sestavljen iz konkretnih programov društev, kateremu bo dodan program zveze. V vsakem primeru bo višina dodeljenih sredstev odvisna od kvalitete programov in tudi od kvalitete samega izdelka programa. Vsako društvo bo moralo predložiti program izdelati na osnovi točno določenih navodil in izpolnjevati priložene obrazce. Predstavniki Zdrženja humanitarnih organizacij bolnikov in bolnikov invalidov Slovenije (HOBIS), katerega aktivni člani smo tudi ledvični bolniki, smo za uveljavitev statusa bolnikov stalno v stiku s slovensko politiko in vladnimi ustanovami, ki delujejo na tem področju. Dosegli smo veliko mero soglasja za to, da bo dan v pripravo poseben zakon o bolnikih, podobno kot zakon o invalidih. V razgovorih je bilo očitno, da v Sloveniji zakonodaja na tem področju ni dobro urejena.

Za zaključek naj dodam, da se je vseeno začelo nekaj premikati v naše dobro. To pa tudi pomeni, da bo potrebno opraviti več dela, če bomo hoteli doseči boljše pogoje in podporo družbe. Več dela pa lahko opravi le več aktivnih funkcionarjev - članov društev. Toplo vabljeni k sodelovanju.

Pavle Podlipnik

Sestanek Izvršnega odbora Zveze društev ledvičnih bolnikov Slovenije

PROGRAMA NE BO MOŽNO V CELOTI REALIZIRATI

Na osmi seji Izvršnega odbora ZDLB Slovenije, ki je bila 12. septembra v Ljubljani, vodil jo je predsednik Ivan Logar, so obravnavali finančno situacijo oz. realizacijo finančnega plana v prvem polletju letošnjeta leta. Finančni načrt ZDLB za leto 1998 predvideva program, "vreden" 5.470.000 SIT, denarja pa očitno ne bo toliko, saj naj bi Loterijski svet letos za delovanje Zveze namenil le 3,5 milijona SIT, članarina pa je planirana v višini 400.000 SIT. Torej bo 1.570.000 SIT premalo, to pa pomeni, da programa ne bo možno v celoti realizirati.

POZIV DRUŠTVOM

Izvršni odbor ZDLB Slovenije je sprejel tudi sklep, da vsa društva ledvičnih bolnikov v Sloveniji obvesti, da se pri pridobivanju sredstev za svoje delo z vlogami in osebnimi obiski obrnejo na župane vseh tistih občin (veliko je tudi novih!), od koder so njihovi člani. Če župani "dajo kaj nase", in o tem ni dvoma, potem bodo kakšen tolar prispevali tudi za društvo ledvičnih bolnikov, v katerem delujejo občani iz "njegove" občine.

M.B.

DIALIZA

Ležišča so prazna, stroji mirujejo. Pa ne za dolgo. Le toliko, da si malce odpočijejo. Ponekod le za nekaj ur, drugod malo več. Potem bodo spet delali. Delali za trpljenje in življenje. Kako čudna zveza.(M.B.)

TRANSPLANTACIJSKA AMBULANTA BO V BOLJSIH PROSTORIH

Center za transplantacijo ledvic v KC Ljubljana ima ambulanto v Polikliniki na Njegoševi ulici. Na koncu hodnika sta tudi ambulanti za bolezni ledvic in krvni tlak ter prostor za odvzem krvi, merjenje tlaka, teže in druga dela, ki jih izvajajo medicinske sestre oz. tehniki. Tu je tudi del transplantacijske ambulante, kjer se opravljajo pregledi bolnikov s transplantiirano ledvico. Vendar ti prostori niti prostorsko niti higiensko (!) nikakor niso ustrezni za izvajanje te dejavnosti.

Zato se je Klinični oddelek za nefrologijo KC Ljubljana skupno s Centrom za transplantacijo ledvic in z odobritvijo uprave KC, odločil za adaptacijo in opremo prostorov transplantacijske ambulante. Lokacija teh prostorov je v centralni zgradbi KC Ljubljana, v pritličju, na začetku hodnika kjer je dializa. Dela so že stekla. Izdelani so bili načrti za adaptacijo, pridobljena vsa dokumentacija, opravljena pa so bila tudi že gradbena dela s prezidavami sten.

Del sedanje transplantacijske ambulante predstavlja tudi prostor, velik kvečjemu 3 li 4 m², ki je bil nekoč del sanitarnih prostorov. Tu je del administracije, prostora pa je komajda za mizo, dva stola in nekaj pisarniških stojev, sem sodita pa še administratorica in pa seveda tudi zdravnik oz. zdravnica...

ČEDALJE VEČ JE TRANSPLANTI- RANIH

Doslej je bilo v KC opravljenih 280 transplantacijo ledvic. Vsi bolniki iz Slovenije, opravljajo kontrolne preglede v tej ambulanti, teh je sedaj že 200 in število nenehno raste. Samo letos je bilo v KC Ljubljana opravljenih 40 transplantacij ledvic. Sedanji prostori transplantacijske ambulante že zaradi tega nikakor ne ustrezajo več za to dejavnost, ob dejstvu, da pa tudi zaradi že omenjenih higienskih razmer ne ustrezajo je adaptacija več kot upravičena in nujna.

Tako kot pri vseh drugih investicijah, so tudi tu nastali problemi z denarjem. KC Ljubljana zaradi ekonomskih težav ne more zagotoviti vseh sredstev in potrebni so še drugi, dodatni viri.

M.Br.

Prostori za novo oz. adaptirano transplantacijsko ambulanto že kažejo prve obrise

Pridobili smo pomemben status DELUJEMO V JAVNEM INTERESU

Minister za zdravstvo RS dr. Marjan Jereb je Zvezi društev ledvičnih bolnikov Slovenije podelil status društva, ki deluje v javnem interesu na področju zdravstva.

Pridobitev tega statusa je pomembna, in za zvezo društev ledvičnih bolnikov Slovenije, kot tudi za vseh deset društev, ki jih

Zveza združuje, predstavlja posebno priznanje. Obenem pa je ta status tudi ključ za odpiranje mnogih vrat pri uveljavljanju programov Zveze in društev. Gre predvsem za možnost prijavljanja na razne razpise oz. kandidiranje za sredstva na podlagi statusa javnega delovanja.

M.Br.

DRUŠTVA BODO PREJELA ODLOČBO

Izvršni odbor Zveze društev ledvičnih bolnikov Slovenije bo vsem društvom posredoval odločbo Ministrstva za zdravstvo, s katero je minister za zdravstvo Zvezi in s tem tudi društvom podelil status društva, ki deluje v javnem interesu na področju zdravstvenega varstva. Izvršni odbor priporoča društvom, da ta dokument uporabljajo pri kandidaturah in vlogah za sredstva za svoje programe.

USTANAVLJAJO ŠPORTNO DRUŠTVO SLOVENSKO ŠPORTNO DRUŠTVO "TRANSPLANT"

Interes za ustanovitev društva bolnikov s transplantiranimi organi, se je pokazal že pred leti, pravzaprav takrat, ko so k nam prodrle prve informacije o tovrstnih združenjih po svetu. Interes je prerasel v potrebo, ko so se bolniki s transplantirano ledvico pričeli bolj tesno povezovati in seznanjati s tovrstno dejavnostjo in organiziranostjo v drugih državah. V Slovenijo so pričela prihajati vabila za udeležbo na raznih srečanjih - predvsem športnih - in udeležbo na svetovnih igrah športnikov s transplantiranimi organi.

V Sloveniji so se tem vabilom najprej odzvali bolniki s transplantirano ledvico, saj je teh tudi največ, danes že 200. Po prvih stikih s Transplantacijsko zvezo Madžarske in udeležbe na njihovih športnih srečanjih, so se slovenski športniki s presajeno ledvico udeležili tudi dveh svetovnih športnih iger (Manchester 1995 in Sydney 1997) in še nekaterih drugih mednarodnih srečanj.

Ker imajo v drugih državah društva in zveze transplantiranih, ki so povezane v svetovno federacijo transplantiranih, je tudi pri nas nastala potreba po formiranju

tovrstnega društva. Iniciativni odbor se je odločil za ustanovitev športnega društva transplantiranih z imenom "Slovensko športno društvo TRANSPLANT". S tem bo poudarjena športna dejavnost, ki je za transplantirane priporočljiva, obenem pa se bodo v društvo lahko včlanili tudi bolniki s transplantiranim srcem, jetri in drugimi organi.

Slovensko športno društvo Transplant naj bi tako imelo vseslovenski - državni značaj, obenem pa združevalo bolnike s transplantiranimi organi na splošno. Društvo naj bi bilo tudi član Zveze ledvičnih bolnikov Slovenije, članstvo v društvu bo prostovoljno, člani bodo obenem lahko še vedno včlanjeni v svoja področna društva ledvičnih bolnikov, kot doslej.

V bistvu gre za institucionalizacijo športne dejavnosti transplantiranih, ki jo bo možno bolj učinkovito in neposredno izvajati ter se povezovati v mednarodno federacijo. Nenazadnje pa dializnih in transplantacijskih društev tudi ni možno jemati popolnoma ločeno, saj dializni bolniki čedalje hitreje prehajajo med transplan-

tirane, možna pa je tudi pot v nasprotni smeri.

M.B.

NAMEN IN VSEBINA

Delovanje društva bo imelo namen v promociji transplantacij organov v Sloveniji in v svetu, pospeševanju števila transplantacij v Sloveniji, prilagajanju in adaptaciji novih transplantiranih bolnikov in vplivu na način življenja transplantiranih, ki zagotavlja dolgo in uspešno zdravljenje.

Dejavnost pa bo predvsem v podpori in organiziranju druženja transplantiranih, podpiri pri organiziranju športnih dejavnosti, udeležbi na mednarodnih športnih srečanjih in svetovnih igrah ter sodelovanju s podobnimi združenji po svetu.

Program naj bi bil privlačen in primeren za vse. To bodo tudi športna srečanja "kar tako", izleti v hribe in drugam, pa tudi tekmovalni program.

KATARINA IMA MAMICO IN TETO Z "ENAKO" LEDVICO

Za dvaintrideseti rojstni dan je Florjana dobila hčerko

Ko je novembra leta 1984 Florjana Lipušček iz Tolmina začela zdravljenje s hemodializo je imela 18 let in je bila v najlepših letih mladosti. Tedaj je namreč prišlo do končne odpovedi leve ledvice zaradi

Vse tri srečne, levo mamica Florjana, ki živi z ledvico svoje sestre Dragice (desno), v sredini pa je mala Katarina, ki sedaj še ne ve kako tesno so vse tri povezane med seboj.

PRAVICE IN DOLŽNOSTI PAICENTOV

Pravice in dolžnosti pacientov

Knjižico "Pravice in dolžnosti paicentov" je možno dobiti v zdravstvenih domovih, bolnišnicah, Zvezi potrošnikov Slovenije in še na nekaterih drugih mestih. Za paciente je zelo koristna in poučna.

Mednarodni inštitut za potrošniške raziskave je s financiranjem Ministrstva za zdravstvo R Slovenije v okviru Zveze potrošnikov Slovenije, izdal knjižico z naslovom "Pravice in dolžnosti pacientov".

V knjižici so navedene vse poglavitne pravice pacientov, že v uvodu pa se seznanimo s primerjavo ureditev te tematike pri nas in v svetu, vrste pravic pacientov pa so podrobno navedene.

Podrobnejšo razlago pravic pacientov je možno dobiti v vsakem poglavju, ki so navedena, kar je še posebej pomembno, ker teh pravic ni možno podrobno obrazložiti zgolj z naslovom. Knjižico se dobi v bolnišnicah, zdravstvenih domovih in Zvezi potrošnikov Slovenije.

kroničnega vnetja. Florjana je bila namreč rojena samo z eno ledvico in še ta ji je odpovedala. Če je hotela živeti in nadaljevati šolo, je morala na dializo. Florjana je bila hrabra, sprijaznila se je z novim načinom življenja in nadaljevala svojo načrtano pot. Pa ji ni bilo treba dolgo trpeti. Vsa družina ji je bila pripravljena pomagati, zato so vsi kmalu šli na preiskave, kot možni darovalci ledvice. Izkazalo se je, da bi bila najboljša darovalka ledvice njena deset let starejša sestra Dragica. In ta se je tudi trdno odločila, da svoji mlajši sestri pomaga in ji podari ledvico. Tedaj se gospa Dragica najbrž ni zavedala, da je sestri poleg življenja brez dialize, omogočila še drugo, prav tako veliko srečo.

Septembra 1985 sta bili obe, darovalka Dragica in prejemnica Florjana, pripravljene za presaditev ledvice. Presaditev je bila uspešna, ledvica je takoj pričela delovati in še vedno normalno deluje. Florjana je po polletni zamudi nadaljevala s šolanjem, in ga tudi uspešno zaključila. Kmalu zatem je dobila tudi delo v svojem šiviljskem poklicu, kjer je še vedno zaposlena.

To pa ni bilo vse, kar ji je presaditev omogočila. Odločila se je za materinstvo, in po dvanajstih letih od presaditve je zanosila. Bila je zelo srečna bodoča mamica in vsi, ki smo delali z njo v ambulanti za kontrole bolnikov s presajeno ledvico, smo bili zelo radovedni kako bo. Četrtega maja 1998, štiri dni po dvaintridesetem rojstnem dnevu, je Florjana rodila Katarino, dolgo 44 cm in težko komaj 1650 gramov. Katarina pa je kmalu začela lepo napredovati, in sedaj ko je stara štiri mesece, je lep in lepo napredujoč dojenček, ki tehta pet in pol kilogramov, velika pa je že 60 cm.

Vsem trem, Florjani, Katarini in Dragici, želim veliko veselja, še posebej pa, da bi bila gospa Dragica za vzor in spodbudo mnogim sorodnikom, možnim darovalcem ledvic za njihove sorodnike na dializi.

VMS Mirjana Čalić

PRAVICE ....

- Pravica do proste izbire zdravnika
- Pravica zahtevati premestitev
- Pravica do posvetovanja z ustreznimi specialisti
- Pravica izvedeti diagnozo svoje bolezni
- Pravica do soglasja k medicinskemu posegu
- Pravica do odklonitve predlaganih medicinskih posegov
- Pravica do vpogleda v zdravstveno dokumentacijo
- Pravica do prepovedi posredovanja podatkov
- Pravica do povračila škode
- Pravica pacienta, da se sezna s stroški zdravljenja
- Pravica do ugovora.

... DOLŽNOSTI

- Skrbeti za svoje zdravje
- Skrbeti, da ne ogroža zdravje drugih
- Prispevati k uresničevanju pravice do zdravstvenega varstva
- Po svojih močeh nuditi javno pomoč v nujnem primeru.

Šport

RAFTING NA KRKI

Rafting je oblika veslaškega športa, kjer določeno število veslačev v gumijastem čolnu - raftu - skuša hitro preveslati neko razdaljo na deroči reki polni brzic. Že dalj časa sem si želel doživeti rekreativno obliko tega športa, zato sem se dogovoril z rafting klubom Straža za spust po reki Krki.

Lepo avgustovsko soboto smo se moja in prijateljeva družina odpravili iz Ljubljane proti Dolenjski. Pri Ivančni Gorici smo zavili desno in skozi Jurčičevo Muljavo prispeli v dolino dolenjske lepote. Krka je polna jezov in pri enem od njih, v kraju Zagradec, smo bili dogovorjeni z vodičem. Razdelil nam je varnostne čelade, rešilne jopiče in vesla. Prijazno nam je dal nekaj navodil glede varnosti pri spuščanju preko brzic in poudaril pomembnost usklajenega veslanja cele posadke. Sledilo je "vkrčavanje" in odveslali smo dogodivščinam naproti. Kmalu smo prispeli do prve brzice, ki smo jo, priznam, pričakovali z negotovostjo in strahom. Povečali smo število zaveslajev, da smo z večjo hitrostjo prišli na slap. Nagnili smo se nazaj in prva ovira je bila premagana. Vsi ostali prehodi preko brzic so bili spremljani z vzkliki navdušenja in veliko mero adrenalina. Na naši poti je bilo pet večjih in štiri manjše brzice. Na eni od jezov smo čoln obrnili in vzvratno priveslali na slap. Reka Krka je v tem delu zelo čista in kljub relativno nizki temperaturi vode je bila polna kopalcev. Narava v dolini reke je še precej neokrnjena, prijetni kotečki na bregovih pa so idealni za počitek in sprostitev.

Kar prehitro je minilo potovanje do Šmihela, kjer je bil naš cilj. Zvlekli smo čoln na breg in odložili našo "bojno" opremo. Nato smo vsi poskakali v prijetno hladno vodo in se okopali.

Med vožnjo proti domu smo se pogovarjali, kako prijetno smo

Rafting na Krki je izziv in doživetje.

Ekipa hrabrih po raftingu na Krki. Podpisani je prvi z leve.

preživeli sobotno popoldne. Bili smo enotnega mnenja, da so v naši majhni deželi še predeli in kraji, ki so lepši in prijetnejši od znanih in toliko opevanih

turističnih centrov. Enega smo pravkar odkrili. Upam, da jih bomo še več.

Kokošar Franci, Ljubljana

Poletno srečanje v Čateških toplicah

ŠPORTNA TEKMOVANJA IN LEP IZLET

Tretjega tradicionalnega srečanja dializnih bolnikov, transplantiranih, svojcev, prijateljev in strokovnega osebja v Čateških toplicah, se je letos udeležilo 150 udeležencev.

Vreme je bilo tudi tokrat nadvse naklonjeno. Zadnja avgustovska nedelja je postregla z razkošjem pravega poletnega dne: sonce, tu in tam osamljeni oblaki, ne prevroče, navsezadnje pa v tem turističnem centru tega dne tudi prevelike gneče ni bilo. Je bil pač že zadnji avgustovski dan, naslednjega dne se je pričel pouk v šolah in počasi so se ljudje že poslavljali od letošnjega poletja.

Bilo je pravo srečanje, prijetno in znanci so si segli v roke, se povprašali po zdravju, počutju, potem pa še o načrtih ter kupu drugih stvari, ki so jim naredile lepo nedeljo. Za ledvične bolnike so srečanja in druženja še posebej dobrodošla in tudi pomembna, saj združeni in z medsebojnimi bodrilnimi besedami vsi skupaj mnogo lažje prenašajo tegobe dialize. Pravzaprav so bile tegobe tega dne kar pozabljene, prevladovala je dobra volja in sproščenost, to je tudi osnovni namen takšnih srečanj.

Da pa je bila ta nedelja še zanimivejša je komisija za šport pri Zvezi ledvičnih bolnikov Slovenije pod vodstvom **Franca Pohlina**, organizirala še tekmovanja v tenisu in plavanju. Tekmovanja so potekala v različnih starostnih kategorijah, v katerih so skupaj tekmovali dializni in transplantirani bolniki ter svojci in prijatelji.

V tenisu so se pomerili dializni in transplantirani bolniki v treh kategorijah, žal pa ni bilo prijavljene nobene ženske(!) Plavanje na 50 m prosto pa je bilo bolj množično in razburljivo. Tu se je preizkusilo 32 plavalk in plavalcev: dializnih, transplantiranih in svojcev ter prijateljev. Ženske so plavale v dveh kategorijah, moški pa v petih. Pokazalo se je, da so med dializnimi in transplantiranimi bolniki prav dobri plavalci, če že ne odlični, ki bi močno "zmešali štrene" tudi plavalcem brez telesnih okvar (!).

Rezultati

Tenis (moški)

Skupina C (rojeni 1948 in starejši)

1. Ivan Stollekar (DLB Ljubljana)
2. Milorad Kranjc (DLB Maribor)

Skupina D (roj. 1949-1958)

1. Daniel Horvat (DLB Ptuj)
2. Marjan Drevnšek (DLB Ptuj)
3. Peter Wlodyga (DLB Slovenj Gradec)

Skupina F (roj. 1959 - 1968)

1. Pavle Čuk (DLB Ljubljana)
2. Igor Rebec (DLB Ptuj)
3. Vojko Fekonja (DLB Maribor)

Plavanje (ženske) 50 m prosto

Skupina B (roj. 1949 - 1963)

1. Betka Medvos (DLB Slovenj Gradec) 58,00
2. Bernarda Ulaga (DLB Viva Zreče) 1.10,04
3. Marija Turnšek (DLB Viva Zreče) 1.13,09
4. Majda Muster (DLB Maribor) 1.32,08

Skupina C (roj. 1964 in mlajše)

1. Sanja Hojan (DLB Viva Zreče) 51,02
2. Jana Trebec (DLB Viva Zreče) 51,09
3. Metka Muster (DLB Liliija Maribor) 55,00
4. Jasna Režonja (DLB Liliija Maribor) 1.05,03
5. Milena Zupanc (DLB Ptuj) 1.05,03
6. Monika Pušnik (DLB Ptuj) 1.13,04

Plavanje (moški) 50 m prosto

Skupina D (roj. 1943 in starejši)

1. Martin Brilej (DLB Trbovlje) 49,68

2. Ivan Stollekar (DLB Ljubljana) 50,08

3. Franc Šnajder (DLB Ptuj) 1.13,02

4. Ivan Zadravec (DLB Ptuj) 1.19,06

5. Jožef Ušaj (DLB Šempeter) 1.39,07

6. Albert Salobir (DLB Celje) 2.32,03

Skupina E (roj. 1944 - 1948)

1. Pavle Podlipnik (DLB Ljubljana) 39,09

2. Lenart Ulaga (DLB Viva Zreče) 1.14,04

3. Janko Klinc (DLB Ptuj) 1.18,06

Skupina F (roj. 1949 - 1958)

1. Marko Hojan (DLB Viva Zreče) 31,04

2. Peter Wlodyga (DLB Slovenj Gradec) 56,08

3. Ivan Cerovšek (DLB Liliija Maribor) 57,02

4. Branko Klampfer (DLB Liliija Maribor) 1.47,06

Skupina G (roj. 1959 - 1968)

1. Djuro Trebec (DLB Viva Zreče) 40,06

2. Henrik Semenič (DLB Šempeter) 55,03

3. Samo Kočever (DLB Liliija Maribor) 56,01

4. Šefčet Brdalaj (DLB Ptuj) 58,02

5. Srečko Praček (DLB Šempeter) 1.44,03

Skupina H (roj. 1969 in mlajši)

1. Tomaž Kokl (DLB Ptuj) 36,03

2. Branko Režonja (DLB Liliija Maribor) 52,06

3. Jure Avsec (DLB Liliija Maribor) 57,01

Najboljšim v posameznih kategorijah sta po končanih tekmovanjih predsednik ZDLB Slovenije **Ivan Logar** in predsednik športne komisije **Franc Pohlin** podelila medalje in spominska darila.

Seveda pa je treba povedati, da pri vseh tekmah ni šlo zgolj za rezultate čeprav je navsezadnje vsako tekmovanje merjenje zmogljivosti in znanja, in nazadnje odloča rezultat. Prav gotovo je v prvi vrsti namen organizatorja (komisija za šport pri Zvezi društev), da na igrišča in v bazene privabi čim več članov društev ledvičnih bolnikov. **Treba je namreč vedeti, da je zmerna in primerna telesna aktivnost ledvičnih bolnikov koristna in potrebna, saj v mnogočem pripomore k boljšemu zdravju in počutju o čemer smo tudi že pisali v Dializnem glasniku (dr. Jelka Lindič, Dializni glasnik št. 1, marec 1977).**

ODLIČNI PLAGALCI

Plavanje na 50 m prosto je plavalni šprint. Na tej sicer kratki razdalji pa je treba maksimalno aktivirati vse tiste mišice, ki so pri plavanju najbolj delavne, prav tako pa tudi srce. Seveda si šprinta na 50 m ne more (in ne sme!) privoščiti plavalec, ki ni dobro treniran. In prav v tem je cilj športnih srečanj: da so tekmovalci (ke) tudi sicer redno telesno aktivni, in potem je pravzaprav nastop na tekmi prav prijeten. V plavanju na 50 m prosto pa so rezultati pod 40 sek. že zelo dobri tudi za tiste plavalce, ki niso obremenjeni z dializo ali zdravili po transplantaciji. V Čateških toplicah so kar trije plavalci plavali pod 40 sek. (Podlipnik, Hojan in Kokl), kar kaže na njihovo redno telesno aktivnost (in pa tudi naravno nagnjenost do hitrega plavanja).

Tako. Letošnje poletno srečanje v čateških toplicah je za nami. Bilo nas je veliko, tudi lepo je bilo in uspešno. Drugo leto bo že četrto poletno srečanje in že sedaj je pravi čas, da se posamezniki in vodstva društev odločijo za čim večjo udeležbo.

Ma.B.

V spomin Franci REŽONJA

V ponedeljek, 28. septembra, smo se v Hočah pi Mariboru poslovili od Francija Rožonje, predsednika Društva ledvičnih bolnikov "Lilija" Maribor. Smrt je res nepredvidljiva, vedno prerana in vedno hudo udari. To je dokončen konec vsega. V trenutku se konča delo, upanje, načrti in življenje. Ostane samo žalost in obup svojcev, prijateljev, znancev in sodelavcev. In tako je bilo tudi tokrat, ko je nenadoma preminil Franci Režonja. Ko sem ga spoznal kot predsednika DLB "Lilija" Maribor, sem takoj ugotovil, da so ledvični bolniki in drugi člani tega društva v Mariboru pridobili človeka, ki jim bo v marsičem pomagal, jim polepšal in popestril življenje. Ne samo v Mariboru in tej regiji, temveč tudi v Zvezi društev ledvičnih bolnikov Slovenije, še posebej pa pri našem časopisu, Dializnem glasniku. Franci Rožonja je bil stalen in zvest sodelavec časopisa. Skorajda ni bilo izdaje, v kateri ne bi objavili njegove prispevke. To niso bile zgolj vesti o delu društva, pač pa tudi zelo poglobljena razmišljanja intelektualca o ljudeh, še posebej o tistih, ki jim je končna odpoved ledvic, življenje obrnila na glavo. Sam, čeprav je tudi živel z dializo, pa je za društvo v Mariboru skrbel z vso svojo organizacijsko in intelektualno močjo. Pri tem mu je nesebično pomagala vsa njegova družina, kar je mariborsko društvo pripeljalo v eno najbolj organiziranih in delavnih. Še julija letos sva se na društvenem pikniku ob Dravi pogovarjala o raznih vsebinah. Bil je odličen sogovornik, dober poznavalec marsikaterih področij in predvsem zanesljiv ter nenazadnje do drugih in do sebe nadvse odgovoren človek. Najin zadnji osebni stik je bil zadnje avgustovsko nedeljo na vseslovenskem srečanju v Čateških toplicah, ko je - tako kot običajno - z vso svojo družino sodeloval na srečanju. Najtežje je, ko nenadoma in prekmalu odhajajo ljudje, ki so nam blizu, ko se navadimo z njimi delati in živeti. In Francija Režonjo bomo tudi zato močno pogrešali. Ostal pa nam bo v spominu kot pokončen, zanesljiv, predvsem pa uspešen in delaven človek na področju življenja z dializo, ki je z delovanjem v organiziranih skupinah mnogo lažje. Franci, pogrešali te bomo.

Urednik M.Brilej

USPELI NA RAZPISU

Zavod za zdravstveno varstvo Slovenije je junija letos objavil razpis za sofinanciranje, sponzoriranje in donatorstvo programov in projektov v letu 1998. Predmet javnega razpisa je bil sofinanciranje raziskovalnih, izobraževalnih in izdajateljskih programov, namenjenih zagotavljanju kakovosti zdravstvenih storitev, sponzoriranje programov promocije zdravja, zdravega načina življenja in donatorstvo programov humanitarnih in drugih organizacij na področju skrbi za zdravo življenje oziroma bolj kakovostno življenje z boleznijo.

Zveza društev ledvičnih bolnikov Slovenije se je javila na razpis s projektom "ŽIVLJENJE Z DIALIZO IN TRANSPLANTACIJO". Projekt predstavlja izdelavo zloženke z osnovnimi navodili za zdravo življenje oz. preprečevanje nastanka ledvičnih bolezni, življenje z ledvično boleznijo, življenje z dializo in transplantacijo.

Zavod je za projekt "ŽIVLJENJE Z DIALIZO IN TRANSPLANTACIJO" namenil 400.000 SIT kot enkratni donacijski prispevek. Ker pa je bil projekt ovrednoten na 4,5 milijona SIT, bo potrebno sprejeti nekoliko skrajšano varianto zloženke in pridobiti še druga sredstva.

V imenu Zveze je pogodbo za sofinanciranje projekta z zvodom podpisal predsednik ZDLB Slovenije Ivan Logar, Izvršni odbor pa je sprejel sklepe o realizaciji projekta, ki bo realiziran do konca leta.

M.B.

IZ DRUŠTEV IN DIALIZNIH CENTROV

LJUBLJANA IZLET IN POL!

Konec junija letos smo se člani DLB Ljubljana odpravili na izlet proti morju. Zbrali smo se pred ljubljansko stomatološko kliniko, prva postaja na naši poti pa je bil ogled Predjamskega gradu. Ta čudoviti grad je le nekaj minut vožnje od Postojnske jame. Zgradili so ga sredi 123 m visoke skalne pečine in ko ga človek zagleda se mu zdi, da se vanj sploh ne da

te veličastne zgradbe in čudovitega podzemlja. Ravno, ko smo zapuščali Predjamski grad, se je tja pripeljal pihalni orkester iz Slovenskih Konjic in nam za nadaljnjo srečno vožnjo zaigral dve lepi melodiji.

Naš avtobus pa je nato odbrzel proti morju do Strunjana. Do kosila v hotelu Salinera je bilo še eno uro, zato se je vsak

“Pri orlu” so nas postregli s kraškim pršutom in vinom - kraškim teranom. Kar prehitro je vse skupaj minilo in potem smo se pa zares odpravili domov proti Ljubljani.

Preživeli smo lep dan in prijeten izlet, ki bo vsakomur zanesljivo ostal v lepem spominu. Vsi po vrsti smo izrazili željo, da bi bilo še več tako lepih izletov in veselih dni.

V prijetni senci ob morju pri Strunjanu

Predjamski grad, vzidan v živo skalo, privlači mnoge izletnike

priiti. Ima več nadstropij in je današnje podoba pridobil šele konec 16. stoletja, sicer pa ga omenjajo že od leta 1202 naprej. V gradu je prebival uporni vitez Erazem Predjamski.

Pred kratkim so v gradu odprli tudi Erazmov rov. Grad obiskuje veliko ljudi, in nikomur ni žal, da se je odločil za ogled

po svoje zabaval; eni so se odločili za kopanje v morju, drugi v bazenu, tretji pa so si privoščili počitek v prijetni senci. Tudi po kosilu se je večina odločila za kopanje, pozno popoldne pa smo odrinili nazaj proti Ljubljani. Ampak ne kar naravnost! Zavili smo še na Kras in se ustavili v Dutovljah. V turistični kmetiji

Zahvalo za tako lepo organiziran izlet je treba izreči našima vodičema Zvonetu Oštirju in sestri Barbari iz Dializnega centra Črnuče, šoferju, ki nas je zanesljivo vozil po cestah in vsem drugim, ki so sodelovali pri organizaciji izleta.

Fikreta Dautović

MARIBOR DRUŽABNO SREČANJE S PIKNIKOM

Sredi poletja je bilo v hladni senci mogočnih dreves ob Dravi, v Limbušu pri Mariboru, prav prijetno. Tu je bilo v zares lepem naravnem okolju MN kluba srečanje članov DLB “Lilija” Maribor združeno s piknikom. Teden dni prej so morali zaradi dežja piknik odpovedati, tokrat pa je bilo prav lepo.

Predsednik DLB “Lilija” Maribor Franc Režonja je bil seveda osrednji organizator, pomagali so mu tudi družinski člani, pa poverjenik za šport, rekreacijo in družabne dejavnosti Branko Avsec in še mnogi drugi člani DLB “Lilija” Maribor. To društvo je prav posebno aktivno, saj se srečanja, izleti in druge dejavnosti kar vrstijo. Tudi tokratno je minilo v splošnem

zadovoljstvu vseh udeležencev. Vsega je bilo zadosti na programu: dobro se je jedlo in pilo, tudi raženj je kmalu zadišal, bila je glasba, zraven še plavalni bazen (!) in prijeten ter brezskrben klepet... Krasno Mariborčani! Bilo je prav po štajersko veselo, kar težko smo šli narazen.

M.Br.

ŠEMPETER PRI GORICI 90 LET ALOJZIJE RAKUŠČEK

Vsi smo vedeli, da je gospa Rakušček, doma iz Drežnice pod Krnom "naša ta najstarejša", da pa jih ima to poletje že častitljivih 90, nas je presenetilo. Človek pri teh letih navadno izgleda starejši,

Vas je potres kaj prizadel?

"O, ja! Do potresa sva z možem živela v Drežnici v svoji hiši. Po prvem sunku, bi hišo še lahko popravili, po drugem se

Kje pa živite sedaj?

"Pri hčerki v Kobaridu. Z možem sta nam takoj dala v pritličju dva prostora, tako da imava kot "svoje gospodinjstvo".

Koliko otrok sta imela?

"Šest. Pet deklet in enega fanta."

Vi ste se rodili 1908 leta?

"Ja, takrat je bila še Avstroogrška in cesar Franc Jožef. Ko sem bila stara sedem let se je začela prva svetovna vojna. V naših krajih je divjala Soška fronta. Morali smo za tri leta v begunstvo v Breginj. Po vojni pa smo prišli pod Kraljevino Italijo. Dobili smo tudi novega kralja. V šoli so nas učili, da je to "Vittorio Emanuele il re della Italia, Etiopia e Albania". Živel pa smo slabo. Nismo smeli govoriti slovensko. Šole so bile italijanske. Bilo je veliko pomanjkanje. Poleti smo delali na njihah, pozimi smo šla dekleta služiti v velika mesta, Milano, Trst, Gorico, da bi si lahko kupile obleke in obutev."

So bili gospodarji strogi? Je bilo težko služiti?

Alohjzija Rakušček je ob 90-letnici prejela številne čestitke z najboljšimi željami. Čestitkam vseh pacientov na šempeterski dializi so se seveda pridružili tudi zdravniki

večinoma naglušen, težje hodi, je že malo betežen. Naša Alohjzija pa odlično skriva svoja leta. Ko si naredi "vodno" in preliv, ne bi nihče rekel da hodi na dializo in "ostalo". (da ne ponavljamo). Takole smo se pogovarjali z našo Alohjzijo:

Kdaj ste se začeli dializirati?

"1985 leta. Kar nisem mogla verjeti, posebno še ker sem še hodila na vodo, da je to res potrebno. Nisem tudi vedela da imam bolne ledvice, čeprav sem hodila v nefrološko ambulantno. Dializiram se čez kateter. V Ljubljani so rekli, da žile niso primerne za fistulo. Malo je nerodno posebno pri umivanju, ampak glavno da dela. Občasno se šivi potrgajo, pa me "zašijejo" in tako gre naprej že 5. leto".

Kako pridete na dializo?

"Iz Kobariškega, Bovškega in Tolminskega nas vozi gospod Erik s kombijem. Dializiram se 2x po 4 ure. Še vedno grem malo na vodo".

bojim, da jo bodo morali porušiti. Zaradi tega mi je hudo. Posebno pogrešam našo lepo teraso polno rož in zelenja."

Na zdravje Alohjzija Rakušček! Sestre, njene stalne sopotnice so ji pristrčno voščile za 90-letnico

Za to priložnost sestavljen pevski zbor je slavljenki zapel lepo pesmico, in vsi so pritegnili zraven

“Niti ne. Bili so ljubeznivi in radi so nas imeli. Posebno mi je ostal v spominu dr. Carrera iz Gorice. On je bil znan otroški zdravnik. Bil je zelo vkljuden in me imel rad. Tudi gospa.”

Kaj pa vaš soprog?

“Moj soprog je dve leti mlajši od mene. Žal je precej bolehen in mora doma imeti kisik. Do upokojitve je delal v trgovini kot

poslovodja. Sicer je izučeni pek. Vedno sem rada jedla kruh. Pa tudi meso. No ravno zaradi tega se nisem poročila z njim. Sva se ves čas z njim dobro razumela”.

Tisti petek pa sestre niso v dializni prostor na vozičku pripeljale zdravila in malico, ampak šopek, šampanjec in kristalne kozarce. Zapele so “Kolko kapljic, tolko let...” Pritegnili so sotrpini na posteljah. Zažvenketali so kozarci... Na koncu pa so sestre izredno ubrano zapele tisto prelepo narodno:

*“Pod rožnato planino grabila je seno.
Od veselja in radosti si pela pesmico.
Privriskal dol s planine sosedov mlajši
sin, in prinesel kito cvetja je s teh rožnatih
planin.
Si cvetje ogleduje nabrano prav skrbno,
si veselo pesem poje in ne grabi več seno.
Zakaj si fantič prišel, da zmešal si mi
glavo, ko bi jaz tebe ne poznala srce moje
bi mirno bilo.”*

Odmevalo je, kot da smo bili pod Krnom.
Še na mnoga leta Alojzija!

N.N.

NOVO MESTO CAPD - ODLIČNO!

Sem 68-letna pacientka s peritonealno dializo (CAPD). Po hudem šoku pred 4 leti, ko sem izvedela, da bo potrebna dializa, sem se odločila za CAPD. Ni mi žal, pravilno sem se odločila.

Zdravstveni kader je več kot odličen, s takimi zdravniki in sestrami spet zaživim polno življenje, saj so vedno pripravljene pomagati če naletiš na težavo.

Verjetno mnogi veste kako poteka ta dializa. Opisala bom svoje izkušnje.

Najprej sem imela 3 “menjave”. Imamo vstavljen stalni kateter - skozi katerega najprej iztočim, takoj nato pa vtočim 2 l tekočine oz. raztopine, ki veže nase nakopičene strupe in odvečno telesno tekočino iz peritoneja. Zdaj to počenjam 4x dnevno. Vsaka “menjava” traja cca 20 - minut. Za to potrebujem ločen prostor in

segreto raztopino. Naj izkoristim to priliko, da pohvalim tudi proizvajalca grelnih vrečk Soklič iz blede. Po 4 letih uporabe mi še vedno služi kot prvi dan. Odlična je!

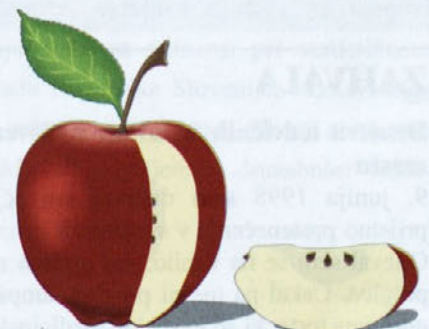
S peritonealno dializo nisem preobremenjena. Velikokrat potujem - takrat vzamem vse potrebno za dializo s seboj, ker nisem vezana na noben dializni center.

Vse, kar rabim mi prijazni fantje Salus-a pripeljejo na dom: mila, razna razkužila in vse drobne stvari, ki se pri tej dializi rabijo, pa dobim ob redni kontroli 1x mesečno.

Ne moti me tekočina v telesu. Še vedno opravljam gospodinjstva dela. Rada rada gobarim ali pa se samo sprehodim. Zelo rada tudi “vrtnarim”, skratka zelo veliko se gibljem. Tudi dieta ni tako zelo stroga.

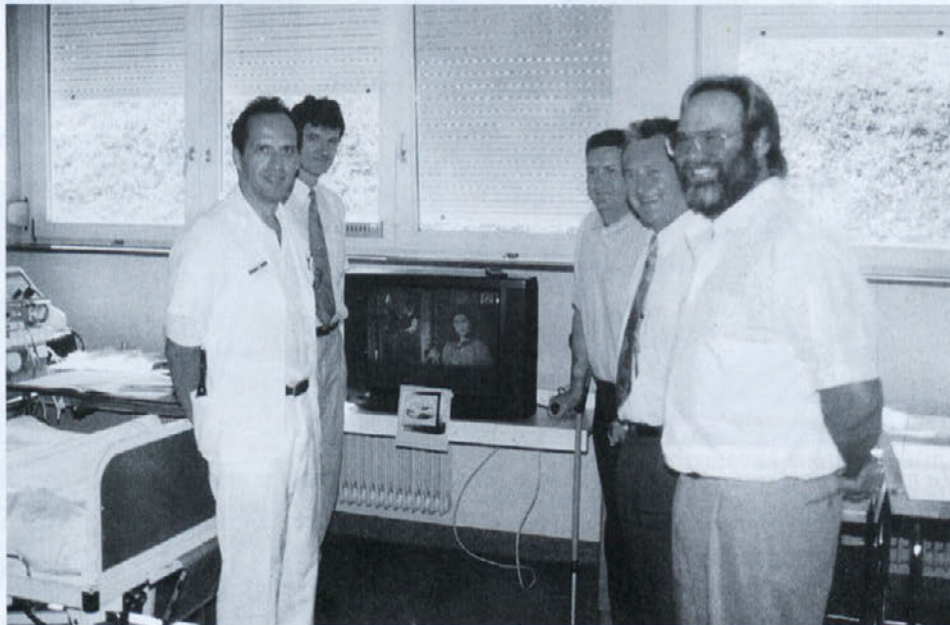
V Novem mestu imamo zelo dejavno društvo. Včlanjeni dializni bolniki so tudi športniki. Imamo piknike v naravi, vsako leto silvestrujemo. Organizirajo nam izlete po Sloveniji - živimo polno življenje. Na predavanjih pa nas seznanijo kako naj bi živeli z dializo. Kdor le hoče - oz. če ga ne doleti, poleg dialize še druga bolezen je lahko aktiven član tega društva.

Marija Kofol

SLOVENJ GRADEC TV sprejemnik so podarili

Letos poleti - 13. julija - je bil za dializne bolnike in strokovno osebje v Dializnem centru v Bolnišnici Slovenj Gradec prav lep dan, saj so jih obiskali predstavniki občine Velenje in podjetja Elektronika Velenje, ki sta se odzvala prošnjam tamkajšnjega društva in Dializnemu centru podarila TV sprejemnik. Lep dogodek, posnemanja vreden! Dializni bolniki in osebje Slovenjgraške dialize so obema darovalcema iskreno hvaležni za lepo darilo. Dolge ure na dializi bodo odslej zanesljivo krajše! Na posnetku, ob podaritvi TV sprejemnika na Dializnem centru Bolnišnice v Slovenj Gradcu, z leve proti desni: dr. Bojan Vukovac, vodja Dialize, Zvone Es, namestnik direktorja Elektronike Velenje, Bojan Černjak, predsednik DLB Slovenj Gradec, Anton Brodnik, predstavnik občine Velenje in Vlado Goršič, član DLB Slovenj Gradec.

Bojan Černjak

CELJE NOVA DIALIZA?

Kaže, da bo celjska bolnišnica dobila novo dializo. Sedanji prostori za dializo so povsem neprimerni, saj so v bivši pralnici, še posebno hud pa je problem pomanjkanja dializnih mest.

Ministrstvo za zdravstvo je odobrilo 300 milijonov SIT za novo dializo, ki naj bi bila v novih prostorih in imela 25 dializnih mest. Sedanjih 16 mest komaj še zadošča za vse potrebe te regije.

Dializa naj bi bila pripravljena za uporabo v prihodnjem letu, odprto pa ostaja še vprašanje koliko bo država prispevala za nove dializne aparate.

M.B.

NOVO MESTO

ZAHVALA

Društvu ledvičnih bolnikov v Novem mestu

9. junija 1998 sem doživel največje prijetno presenečenje v svojem življenju. Odzval sem se na vabilo, naj pridem na pregled. Čakal pa me ni pregled, ampak ogromna torta, ki so jo spekle medicinske

sestre dializnega oddelka novomeške bolnišnice, radiokasetofon in denar.

Ob dvajsetletnici zdravljenja so se name spomnili v Društvu ledvičnih bolnikov Novo mesto. Prav vsem, ki so polepšali ta dan, pa tudi vsem tistim, ki zame skrbijo, ko pridem na dializo, se prav pristrčno zahvaljujem.

Ne najdem dovolj lepih besed, s katerimi bi jim povedal, kaj mi pomeni pozornost, ki mi jo poklanjajo. 9. junij bo odslej moj drugi rojstni dan.

Hvala Vam, dobri ljudje.

Toni Žugelj Gor. Dobravice v Beli Krajini

JESENICE

USTANOVLJENO JE DRUŠTVO LEDVIČNIH BOLNIKOV GORENJSKE

V letu 1998 smo se ledvični bolniki skupaj z zdravstvenim osebjem dializnega oddelka Splošne bolnice Jesenice odločili ustanoviti Društvo ledvičnih bolnikov Gorenjske (DLB Gorenjske), ker smo se doslej združevali v DLB Ljubljana.

Tako je iniciativni odbor za ustanovitev društva pripravil vse organizacijske, pravne in druge predloge za sklic ustanovnega občnega zbora, ki je bil 21. avgusta 1998 v sejni sobi Splošne bolnice Jesenice.

Do sprejetja dnevnega reda sta uvodno misel in smisel združevanja ledvičnih bolnikov ter naloge društva podala predstojnik oddelka **dr. Igor Rus** ter predsednik iniciativnega odbora **Anton - Demeter Košir**.

Vsi navzoči smo soglašali s predlaganimi usmeritvami društva - to je:

- predvsem povečanje zdravstvene prosvetljenosti ledvičnih bolnikov, zlati dializnih in njihovi prilagoditvi omejitvam pri novem načinu življenja,
- skrb za uveljavitev sodobnih načinov zdravljenja bolnikov, ki so jim

odpovedale ledvice, predvsem za zdravljenje s transplantacijo,

- skrb za povezavo in druženje bolnikov med seboj in druženje z zdravo populacijo,
- udeleževanje na raznih rekreativnih in športnih tekmovanjih v okviru društva in Zveze DLB Slovenije,
- sodelovanje z upravnimi organi na področju zdravstva, Zavodom za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, z Zavodom za zdravstveno ravnanje ter zavarovalnicami,
- vpliv na širšo družbo pri dejavnosti društva in večji možnosti pridobivanja finančnih sredstev za delo društva,
- ter povezovanje z drugimi društvi ledvičnih bolnikov in Zvezo društev ledvičnih bolnikov Slovenije,

Po razpravi sprejeli sklep o ustanovitvi Društva ledvičnih bolnikov Gorenjske.

Delovanje društva bo temeljilo na sprejetih Pravilih, ki določajo okvire, v katerih se bomo člani društva prizadevali za uresničevanja osnovnega namena našega druženja.

Za predsednika društva je bil izvoljen **Anton - Demeter Košir**, ki je bil imenovan tudi za zakonitega zastopnika društva; za podpredsednika **Janez Globočnik** in za vodenje zapisnika sestra **Marja Bernard**.

Sedež Društva ledvičnih bolnikov Gorenjske je na Jesenicah - Splošna bolnica Jesenice, C. M.Tita 112 - dializni oddelek.

Na Jesenicah so ustanovili Društvo ledvičnih bolnikov Gorenjske. S tem se je število društev povečalo že na deset. Na posnetku: z ustanovnega občnega zbora DLB Gorenjske.

Erna Vauhnik

LJUBLJANA

SREČANJE V ČATEŠKIH TOPLICAH

Zadnje nedeljo v avgustu je bilo v Čateških Toplicah srečanje ledvičnih bolnikov, svojcev in prijateljev. Na to srečanje sta šla tudi moj ata in mama. Kot ponavadi me je tudi tokrat ata povabil s seboj. Mi smo se ljubljanski skupini priključili v Ivančni Gorici.

Ko smo prišli v Čateške Toplice, smo se srečali še z drugimi skupinami iz

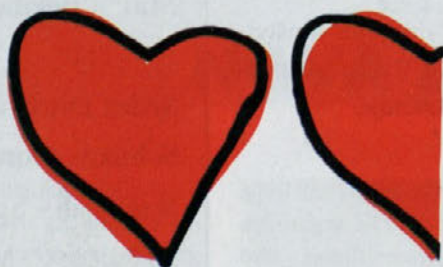
Slovenije. Vsem so razdelili bone za kosilo. Potem je sledilo kopanje v zunanjem ali notranjem bazenu. V športnem bazenu je bilo tekmovanje v plavanju. Zmagovalci so dobili posebna priznanja. Mi smo se odločili, da se bomo kopali v notranjem bazenu, zato tega tekmovanja nisem spremljal. Med kopanjem sem spoznal tudi novega prijatelja Jureta, ki je prav tako kot jaz

prišel s svojim atom. Okrog enih popoldne smo šli na kosilo, potem pa smo se še malo kopali. Pozno popoldne so se skupine zopet zbrale in se z avtobusi odpeljale, vsaka v svojo smer.

Z zadovoljstvom sem odšel domov. Zelo rad se udeležujem teh srečanj, zato bom na take izlete še šel.

Domen Piškur, 13 let

Medicinska sestra,

ČLOVEK in POL!

Z medicinsko sestro in zdravstvenim tehnikom se srečujemo skozi vse naše življenje, od rojstva do smrti. Njuno delo je zahtevno, strokovno in odgovorno. V njunem srcu je prostor za vsakogar. Spoštujmo to.

ZA DOBRO VOLJO

Policist na motorju se podi za prehitrim avtomobilistom in ga ustavi rekoč:

“Zakaj niste ustavili, ko sem vam mahal?”

“Vaše mahanje sem razumel: Pozdravljeni gospod predsednik sodišča!”

“Ne, gospod predsednik sodišča, hotel sem vam samo reči, da po tej cesti lahko vozite kolikor hitro hočete.”

“V tej sobi je stanoval neki izumitelj,” pove gospodinja novemu podnajemniku.

“Ah, ti madeži na stropu so verjetno od eksploziva?”

“Ne, od izumitelja”

Po nesreči je padel potnik iz letala. Na srečo je bila pod njim kopica sena.

Po nesreči so štrlele iz sena vile. Na srečo je zgrešil vile.

Po nesreči je zgrešil tudi kopico sena.

“Ta ne bo več dolgo...”

Z eno nogo je že v ognju.”

“Menda hočeš reči... z eno nogo v grobu?”

“Ne, ker želi da bi ga sežgali.”